

Иван Вазов

Там в солунския край...

Там в солунския край, по голите хълмйща,
развяват кървав стяг веч битите пълчища,

що Запад ни пратй. Там варварите нови,
носачи на „дум-дум“, на срам и на окови,

разпънали са стан, герои но позора,
очаквайки във страх на нашия гняв напора!

Европо, на духа човечен жрице дивна,
о как си в тоя вид зловеща и противна!

На моя слух звънтят словата ти прекрасни,
делата ти са пък по грозота ужасни!

На всяка вяра, блян крилата ти пресече!...
Във кой кумир, в кой бог да веруваме вече?

Януари 1916 г.

КРАЙ

Източник: Словото

Набиране: Калина Григорова и Мартин Митов, октомври-декември 1999

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4955>]